

Gn kapitola 25.

[1] Abraham si vzal opět ženu; jmenovala se Ketúra. [2] Porodila mu Zimráma a Jokšána, Medána a Midjána, Jišbácha a Šúacha. [3] Jokšán zplodil Šebu a Dedána. Synové Dedánovi byli Ašúrejci a Letúšejci a Leumejci. [4] Midjánovi synové byli Éfa a Éfer a Chanók, Abída a Eldáa. Ti všichni jsou synové Ketúřini. [5] Abraham však všechno co měl odkázal Izákovi. [6] Synům svých ženin, které měl, dal dary a ještě za svého života je poslal od svého syna Izáka pryč na východ, do země východní. [7] Toto jsou léta Abrahamova života, jichž se dožil: sto sedmdesát pět let. [8] I zesnul Abraham a zemřel v utěšeném stáří, stár a sytý dnů, a byl připojen ke svému lidu. [9] Jeho synové Izák a Izmael ho pochovali do makpelské jeskyně na poli Efróna, syna Chetejce Sóchara, naproti Mamre. [10] To pole koupil Abraham od Chetejců. Tam byl pochován Abraham i jeho žena Sára. [11] Po Abrahamově smrti požehnal Bůh jeho synu Izákovi. A Izák sídlil u studnice Živého, který mě vidí. [12] Toto je rodopis Abrahamova syna Izmaela, kterého Abrahamovi porodila Sářina otrokyně Hagar egyptská. [13] Toto jsou jména Izmaelových synů, podle nichž jsou pojmenovány jejich rody: Izmaelův prvorozený Nebajót, Kédar, Adbeel a Mibsám, [14] Mišma, Dúma a Masa, [15] Chadad, Téma, Jetúr, Náfiš a Kedma. [16] To jsou Izmaelovi synové a to jsou jejich jména podle jejich dvorců a hradišť; dvanáct předáků jejich národů. [17] A toto jsou léta Izmaelova života: sto třicet sedm let. I zesnul a zemřel a byl připojen k svému lidu. [18] Jeho synové bydlili od Chavíly až k Šúru proti Egyptu a směrem k Asýrii. Izmael se položil proti všem svým bratřím. [19] Toto je rodopis Abrahamova syna Izáka: Abraham zplodil Izáka. [20] Izákovi bylo čtyřicet let, když si vzal za ženu Rebeku, dceru Aramejce Betúela z Rovin aramských, sestru Aramejce Lábana. [21] Izák prosil Hospodina za svou ženu, protože byla neplodná. Hospodin jeho prosby přijal, a jeho žena Rebeka otěhotněla. [22] Děti se však začaly v jejím těle strkat. Tu řekla: "Je-li tomu tak, co mě čeká?" A šla se dotázat Hospodina. [23] Hospodin jí řekl: "Ve tvém životě jsou dva pronárody. Oba národy se rozejdou, jen co z tebe vyjdou. Jeden národ bude zdatnější než druhý, bezpočetný bude sloužit počtem skrovnějšímu." [24] Potom se naplnily dny, kdy měla родit. A hle, v jejím životě byla dvojčata. [25] První vyšel celý červenohnědý a chlupatý jako kožíšek; toho pojmenovali Ezau. [26] Potom vyšel jeho bratr a rukou držel Ezaua za patu; ten dostal jméno Jákob. Při jejich narození bylo Izákovi šedesát let. [27] Když chlupci dospěli, stal se Ezau mužem znalým lovu, mužem pole, kdežto Jákob byl muž bezúhonný a sídlil ve stanech. [28] Izák miloval Ezaua, protože z lovu měl co do úst, kdežto Rebeka milovala Jákoba. [29] Jákob jednou připravil krmí. Tu přišel Ezau z pole znavený [30] a řekl Jákobovi: "Dej mi zhltnout trochu toho červeného, toho krvavého, jsem znaven k smrti." Proto se jmenuje Edóm (top je červený). [31] Jákob však řekl: "Prodej mi dnes své prvorozenství!" [32] Ezau na to odvětil: "Stejně mám blízko k smrti, k čemu je mi prvorozenství!" [33] Jákob řekl: "Odpřísáhni mi to dnes." A on mu to odpřísáhl, a tak své prvorozenství prodal Jákobovi. [34] Jákob dal pak Ezauovi chléb a čočkovou krmí. Ten pojedl, napil se, vstal a odešel. Tak Ezau pohrdl prvorozenstvím.